

वतोन्न m. die weibliche Brust H. 603, Sch. ÇABDAR. im ÇKDR. du. Spr. 2696. ŚĀH. D. 40, 4. 307, 7. — Vgl. उर्रोन्न, उर्रोन्न, वतोन्नरुह.
 वतोन्नमण्डलिन् m. (sc. हस्त) Bez. einer best. Stellung der Hände beim Tanz Verz. d. Oxf. H. 202, a, 28.
 वतोन्नरुह m. = वतोन्न DĀṬAR. 66, 8.
 वतोन्नरुह m. desgl. TRĪK. 2, 6, 26. HALĀJ. 2, 371.
 वदयमाणत्व n. nom. absr. von वदयमाण partic. fut. pass. von वच् P. 1, 2, 48, Sch.
 वख्, वैखति (गती) DĀṬAR. 5, 16. — Vgl. वङ्.
 वगला f. = वगलामुखी ÇKDR. nach einem TANTRA.
 वगलामुखी f. N. pr. einer Tantra-Gottheit Verz. d. Oxf. H. 90, a, 20. 23. 28. 94, a, 1. 2. b, 1. 96, a, 13. 15. b, 10. 99, b, 29. 30 (वगुला°).
 वगाह m. = श्रवगाह VOP. 3, 171.
 वगु (von वच्) UNĀDIS. 3, 33. m. Ton, Ruf, Zuruf NAIGH. 1, 11. श्रुवाचीन् मु ते मनो प्रावा कृपातु वगुना RV. 1, 84, 3. TBa. 3, 7, 9, 1. der Frösche RV. 7, 103, 2. 9, 14, 6. 30, 2. इन्द्रस्वेव वगुरा प्रीव श्रुति 97, 13. 10, 3, 4. ज्ञाया पतितं वहति वगुना सुमत् 32, 3. der Würfel TBa. 3, 7, 11, 3. SV. II, 4, 2, 1, 2. adj. = वाचाल UĠĀVAL.
 वगवर्ण adj. etwa schwatzhaft RV. 10, 32, 2.
 वगवर्ण m. Ton, Geräusch, Ruf RV. 9, 3, 5.
 वैघा f. ein best. schädliches Thier AV. 9, 2, 22. °पति 6, 50, 3.
 वङ् s. 2. वक्.
 वङ्गे (von वच्): वङ्गः पर्याणभागे ना नदीपात्रे च भङ्गुरे MED. k 33. = नदीवक्र (vgl. नदीवङ्ग) BHAR. zu AK. nach ÇKDR. वङ्गा f. = पर्याण-स्याप्रभागः TRĪK. 2, 8, 47. — Vgl. कपोतवङ्गा.
 वङ्गटक m. N. pr. eines Berges KĀTĀS. 48, 49.
 वङ्गर m. = वङ्ग Diegung eines Flusses ÇABDAM. im ÇKDR. u. नदीवङ्ग.
 वङ्गसेन m. ein best. Baum, = वक् TRĪK. 2, 4, 29 (वङ्गसेन ÇKDR. nach ders. Aut.). MED. t. 83. n. 15. — Vgl. वङ्गसेन.
 वङ्गालकाचार्य m. N. pr. eines Astronomen (der in Prākrit schrieb) UTPALA zu VARĀH. BRĪH. 13, 1.
 वङ्गाला f. N. pr. einer Oertlichkeit RĀĠA-TAR. 3, 480.
 वङ्गाली f. eine best. Pflanze, = कोलनासिका HĀR. 223.
 वङ्गल m. Dorn TRĪK. 2, 4, 5.
 वङ्गु (von वच्) adj. sich tummelnd (gewöhnlich durch वक्रगामिन् erklart): इन्द्रो वङ्गु वङ्गुतराधिं तिष्ठति RV. 1, 51, 11. Rudra 114, 4. यया वृष्णिवङ्गुरापा (nach ŚĀ. = वनगामिन्) पुरीषम् 5, 48, 6. वङ्गु वातस्य पुरीषा 8, 1, 11.
 वङ्गु MBh. 2, 1846 fehlerhafte Lesart für वङ्गु; die ed. Bomb. liest बाल्कीचीनसमुद्भवम् st. वङ्गुतीरनिवासिनः.
 वङ्गु (von वच्) adj. biegsam: काष्ठ P. 7, 3, 63, Sch. (angeblich = कु-रिल). VOP. 26, 8.
 वैङ्गु (wie eben) UNĀDIS. 4, 66. m. f. 1) Rippe (gebogen) H. 627. Comm. zu UN. 4, 67. vierunddreissig beim Ross RV. 1, 162, 18. sechszwanzig beim Rind At. Br. 2, 6. ÇAT. Br. 13, 5, 4, 18. ÇĀNH. Çr. 5, 17, 6. 16, 3, 24. वङ्गी Schol. वामपार्श्ववङ्गिषु BHĀG. P. 5, 23, 6. — 2) = गृहदारु ein rippenförmiger Balken am Hause, Rippe eines Daches u. s. w. — 3) ein best. musikalisches Instrument UĠĀVAL.
 VI. Theil.

वङ्गण m. Leisten, Weiche AK. 2, 6, 24. H. 613. HALĀJ. 2, 368. JĀG. 3, 97. SUÇA. 1, 15, 20. 66, 15. 100, 13. चतुर्दशास्रौ संघातः । तेषां त्रयो गु-ल्फजानुवङ्गणेषु 338, 19. °संधि 290, 7. 2, 112, 19. 212, 6 (ÇĀNH. SĀM. 3, 5, 23). 463, 5. 513, 15. VARĀH. BRĪH. S. 61, 16 (f. श्रा; vgl. jedoch v. l.). 18. — Vgl. वन्तणा.
 वङ्गु der Oxus MBh. 2, 1840. 13, 7648. BHĀG. P. 5, 17, 7 nach der Lesart im ÇKDR. (die uns zu Gebote stehenden Ausgg. चनु; nach dem Comm. ist चनुम् das Thema). MĀR. P. 57, 18 (रङ्गु gedr.). 59, 15. Nach ÇABDAM. im ÇKDR. ein Zufluss der Gaṅgā. — Vgl. वनु.
 वङ्गु, वैङ्गति (गती) DĀṬAR. 5, 17. — Vgl. वख्.
 वङ्गुर 1) adj. वपुः सुकोमलं चालं (= चारु) नातिदीर्घं न वङ्गुर्म् PĀNĪAR. 1, 14, 60. — 2) m. N. pr. eines Mannes: °भाण्डीरथाः die Nachkommen des V. und Bh. gaṅa तिककितवादि zu P. 2, 4, 68.
 वङ्गु, वैङ्गति (गती, वख्ने VOP.) DĀṬAR. 5, 39.
 वङ्ग 1) m. N. pr. eines Volkes (pl.) und des von ihm bewohnten Gebietes (sg.), das eigentliche Bengalen H. 937. an. 2, 48. MED. g. 22 (lies वङ्ग st. रङ्ग). LIA. 1, 143, N. 1. gaṅa गङ्गादि zu P. 4, 2, 138. P. 1, 2, 51, Schol. VOP. 7, 14. AV. PARIÇ. in Ind. St. 10, 319. WEBER, Nax. 2, 392. MBh. 1, 4220 (sg.). 5, 1986. 6, 853 (VP. 188). HARIV. 1692. 4967. 6607. 6631. 6650. 9147. 11201. 12831. R. 4, 40, 25. RAGH. 4, 36. VARĀH. BRĪH. S. 5, 72. fg. 79. 9, 10. 10, 14. 14, 8. 16, 1. 17, 18. 32, 15. MĀR. P. 58, 16. PRAB. 87, 19. Verz. d. Oxf. H. 102, a, No. 138. 217, b, 19. 238, b, 28. 352, b, 9. KSHIRIÇ. 1, 6. 12, 8. 25, 1. 41, 2. 46, 7. 56, 15. °लिपि LALIT. ed. Calc. 143, 17. Der Name des Volkes wird auf einen gleichnamigen Sohn der Sudeshyā und des Dirghatamas (Dirghatapas) zurückgeführt MBh. 1, 4219. fg. HARIV. 1684. fg. VP. 444. BHĀG. P. 9, 23, 4. — 2) Baumwolle, m. H. an., n. MED. — 3) Solanum Melongena, m. H. an., n. TRĪK. 2, 4, 28. MED. — 4) n. Zinn (रङ्ग, त्रपु) AK. 2, 9, 106. H. 1042. H. an. MED. HALĀJ. 2, 17. Blei H. an. MED. — Verz. d. B. H. No. 969. 971. Verz. d. Oxf. H. 320, b, No. 760. — Vgl. श्रधि°, कु°, चीन°, वाङ्ग, वाङ्गक.
 वङ्गन n. 1) Messing H. 1049. — 2) Mennig (सिन्धूर) RATNAM. im ÇKDR.
 वङ्गनीवन n. Silber H. ç. 160.
 वङ्गन m. = वङ्ग 3) ÇABDAR. im ÇKDR.
 वङ्गला f. Bez. einer Rāgiṅī HALĀJ. im ÇKDR. वङ्गुला WILSON nach ders. Aut. — Vgl. वङ्गाली.
 वङ्गमुल्वन n. Messing ÇKDR. und WILSON nach H. 1049, wo aber zwei Namen: वङ्गन und मुल्वन gemeint sind.
 वङ्गसेन m. 1) = वङ्गसेन MED. j. 71. nach ÇKDR. soll auch TRĪK. 2, 4, 29 so gelesen werden, während die gedr. Ausg. वङ्ग° hat. — 2) N. pr. eines medicinischen Autors Verz. d. B. H. No. 974. Verz. d. Oxf. H. 311, b, 38.
 वङ्गसेनक m. = वङ्गसेन 1) RATNAM. im ÇKDR.
 वङ्गारि m. Auripigment (ein Feind des Zinns oder Bleis) H. 1039.
 वङ्गाल 1) m. N. eines Sohnes des Rāga Bhairava SĀMĠTARATN. im ÇKDR. — 2) f. ई N. der Gattin des Rāga Bhairava SĀMĠTARATN. und SĀMĠTADARPAṆA im ÇKDR.
 वङ्गालिका f. = वङ्गाली SĀMĠTARATNĀKARA im ÇKDR.
 वङ्गारि m. N. pr. eines Fürsten BHĀG. P. 12, 1, 30.
 वङ्गीय adj. von वङ्ग 1) gaṅa गङ्गादि zu P. 4, 2, 138.